രെക്കൂടി അങ്ങോട്ടയക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് എന്തു പേരുകളാണ് കൊടുക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ.—സർ, ഇതു് ഇവിടെ നിന്നും മാറുന്നതുകൊണ്ടു് അങ്ങോട്ടു പോകുന്ന ചില വക്കീലന്മാരെ നിറുത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മറുള്ളവർക്കു പ്രാക്ടീസു് തുടങ്ങുവാൻ സൌകര്യം കിട്ടുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇതു് മാറ്റിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ഞാനും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

Mr. K. Achyuta Menon.—Sir, on behalf of the Government I have to oppose this resolution. The respect due to the Hon'ble Member prevents me from characterising the resolution as amusing but to a certain extent it is amazing and the discussion which followed shows the attitude of the House and the importance they attach to this resolution. But one thing I would like to say and that is with respect to the Hon'ble Member's argument that the location of all important places should be in the centre of the State. That was the only argument. Is this in all cases feasible? Suppose you think of the State as resembling the human body, is not the argument something like a plea that the location of the brain should be in the centre of the human mechanism, instead of being at the head, which is the capital? One thing has to be said about the resolution and that is that it does not lack daring and originality. But I am afraid the resolution is outside the range of practical politics. Therefore, on behalf of the Government, I oppose the resolution.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ.—ഈ പ്രമേയം ഞാൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഇന്നതാണെന്നു് ശവമ്മേൻറനറിയുവാൻ സാധിച്ചു. ഞാനും അത്രമാത്രമേ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇങ്ങനെ വെറുതെ ഒരു ലക്ഷം, രണ്ടു ലക്ഷം ചിലവിട്ടിട്ടു് കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടാക്കി അതു് എങ്ങിനെ ഉപയോഗിയ്ക്കണമെന്നറിയാതെയിരിയ്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം എത്ര പ്രാവശ്യം അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിയ്ക്കുവാൻ കഴിയുമോ അത്രയും പ്രാവശ്യം ഇതുപോലെ സംസാരിയ്ക്കണമെന്നും ആക്ഷേപിയ്ക്കണമെന്നുമാണു് എന്റെ ഉദ്ദേശം. ആ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചു കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇതിനെ പിൻവലിയ്ക്കുന്നു.

Resolution withdrawn with leave of the House.

2. Gratuity to the family of deceased Government Servants.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഞാൻ അവതരിപ്പിയ്ക്കുവാൻ പോകുന്ന പ്രമേയം ആദ്യമായി ഇവിടെ വായിയ്ക്കാം. "*This Council recommends to the Government that gratuity may be given to the family of Government Servants drawing a salary of Rs. 250 and below who die in harness after a service of 5 years and above*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

or who die after retirement before earning an amount of pension equal to the gratuity." ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് അധികമായിട്ട് ഗവണ്മെൻറിനെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിയ്ക്കുവാനൊന്നുമില്ലെന്ന് ഫൈനാൻസു മെമ്പറുടെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. ഈ സങ്കട നിവൃത്തിയ്ക്ക എന്തെങ്കിലും വഴിയുണ്ടാക്കണമെന്നും ഗവണ്മെൻറ് ഉദ്ദേശിയ്ക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മാതിരിയാണെങ്കിൽ അത് ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിന്നു മതിയായിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ പ്രമേയം ഇവിടെ അവതരിപ്പിയ്ക്കുവാൻ കാരണം. സാധാരണയായി, മാമൂൽപ്രകാരം, തിരുവിതാംകൂർ, ബ്രിട്ടീഷ് എന്നീ ഗവണ്മെൻറുകൾ ചെയ്യുന്നതു നോക്കീട്ട് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്യുന്ന നടപടി ശരിയായിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താം. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് മൈസൂരിലും, തിരുവിതാംകൂറിലും നടപ്പിലായിട്ടുള്ളതിൻെറ വിവരങ്ങൾ ഞാൻ ഇവിടെ വായിയ്ക്കാം. മൈസൂർ ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്തതെന്താണെന്ന് ആദ്യം നോക്കാം. ഫ്രന്മാസം ജനവരി ഫ ൈ -ാംന-ലത്തെ ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് ഇതു":—

"The Government have sanctioned the following provisional scheme:—The minimum service for grant of compassionate gratuity will be five years of qualifying service, or qualifying service of five years and above, compassionate gratuity will be calculated at the rate of one month's pay (ഇള്ള ശവർ ൈമന്റ പ്രതൈകംശ്രലവയ്ക്കുന്നതാണ) for each year of approved service based on that drawn in June of each year. Service whether of inferior or superior grade counts equally for the calculation of gratuity. The maximum qualifying service for which compassionate gratuity will be payable is limited to 30 years, while the monthly pay for calculation of such gratuity is fixed at Rs. 1,000 and the amount of gratuity payable to the family of a deceased officer will in no case exceed Rs. 10,000."

ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പത്രാധിപാഭിപ്രായമാണ് ഇനി വായിക്കുന്നതു്. ഈവിഷയത്തിൽ, വല്ലതും ചെയ്യണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്ന ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെൻറിനോടു് മൈസൂർസമ്പ്രദായത്തെ പരീക്ഷിക്കാനുപദേശിക്കയാണ് ഈപത്രം ചെയ്യുന്നതു്:—

"The matter will, we are sure, receive careful consideration at the hands of all concerned. Meanwhile the Government of Mysore who have been occupied with the same problem, have provisionally adopted a commendable scheme of relief for families of Government servants who do not live to enjoy their pensions. The essence of the scheme, of which details are given in a message from our Bangalore correspondent published elsewhere is that the survivors' claim on the State to support in virtue of, and in some proportion to, the value of the services rendered by the deceased officer is recognised, and reasonable safeguards against such provision being squandered by the beneficiaries are also devised. It seems a promising and practicable plan and if, as the Mysore Government point out and past experience suggests, the complex questions connected with the Provident Fund scheme take time to solve, the Government of India might do worse than give the Mysore scheme a trial."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇനി തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു വായിക്കാം. അതും കഴിഞ്ഞാൽ എനിക്കു പറയാനുള്ളതു കഴിഞ്ഞു. ഇതിനു വലിയ പ്രസംഗമൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതാണു്. ഇതു് എൻ.ഡ. മാർച്ചുമാസം ഡ. -ാംനു-ലെ ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണു്:—

"The question of giving a gratuity to the heirs of Government servants who die while in service has long been under the consideration of the Government. It is now understood that the new Diwan, Mr. Austin has passed orders in the matter. The legal heirs of those Government servants who have put in a service of five years and above (*that the Government will have to note*) will be granted a gratuity on the officers' death equal to the amount of money he has received in all the months of Karkadagam during these years. The order also states that the sum so given should not exceed Rs. 5,000 and in the case of those officers who were getting a pay of Rs. 500 and above no gratuity will be allowed. Similarly in the case of retired Government servants who die within 5 years of retirement, their heirs will be given a gratuity amounting to the pay received in all the months of Karkadagam he was in service and deducting from the sum the pension he has already received. This order will take effect from the beginning of 1108 and the necessary provision therefore will be made in that year's Budget."

ഇതാണു് തിരുവിതാംകൂറിലും മൈസൂറിലും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇവിടെ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതാണു ഇനി പറയേണ്ടതു്:—

"The details of the scheme have been worked out and will soon be published. The rules limit the application of the scheme for the present to officers drawing salaries below Rs. 400 and make the gratuity subject to a maximum of Rs. 1,000, payable on behalf of a deceased Government servant at the rate of three-fourths of a month's pay each for completed year of qualifying service. The above rules also provide for the payment to such officers as happen to die within six months of their retirement of sums representing the difference between the gratuity calculated as above and the amount of pension drawn".

ഇതിൽ കാര്യങ്ങളാണു് പറയുന്നതെങ്കിലും ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തുവാനുണ്ടു്. മുക്കാൽ മാസം എന്നു വച്ചതു് ഒരു മാസം എന്നാക്കണം. റസല്യൂഷൻകൊണ്ടു് ഗുണം വരുന്നതു് കഴിയുന്നതും താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാർക്കാകണമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ ഉദ്ദേശം. ഇവിടത്തെ ശമ്പളത്തോതും, അവിടങ്ങളിലെ ശമ്പളത്തോതും നോക്കിയാൽ ഇവിടെ ഏതാ ഉദ്യോഗസ്ഥകയിൽ കൂടുതൽ കൊടുക്കുവാനില്ല. മൈസൂറിലും മറ്റും ൫,൦൦൦-൦, ൧൦,൦൦൦-൦ മറ്റും കൊടുക്കുന്നതുപോലെ ഇവിടെ സാധിക്കുകയില്ല. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ർ ഠ ൦ രൂപാ ശമ്പളക്കാർക്കും ഇതു് ബാധകമാണു്. ഡ ൫൦ രൂപാ ശമ്പളത്തിനും അതിനുതാഴെയും മാത്രം ഇതു് ബാധകമാക്കുകയും, ഓരോ മാസത്തെ ശമ്പളം വീതം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം.

Mr. K. Ayyappan.—I second it.

മിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ് ചാക്യാമറി. ഞാൻ ഇതിനെ പിന്താങ്ങുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കു് രണ്ടു വാക്കു് പറവാനുണ്ടു്. അതു് ഇതിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്തായ ഒരു ഭേദഗതി വരുത്തണമെന്നുള്ളതാണു്. നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിൽ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വയസ്സു കൂട്ടി ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽ കയറിയവരുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ളവർ മരിച്ചാൽ ഈ gratuity കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അവർ പെൻഷനു പറയുന്ന കാലത്തു സർവ്വീസിനുള്ള രമ്പളം കണക്കാക്കി കൊടുക്കേണ്ടിവരും. വയസ്സു കൂടി തരമായി കണക്കാക്കണം. തരമായ വയസ്സു കഴിഞ്ഞു പിന്നെയും ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നവർക്കു് ഈ ഗുണം കിട്ടുവാൻ പാടില്ലെന്നാണു് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ഗവമ്മെണ്ടിനു് മനസ്സിലായി എന്നു വിചാരിക്കുന്നു അതിനാൽ വയസായ ആളുകൾക്കു് ഇതു് ബാധിയ്ക്കുന്നതു്, എന്നുള്ള ഭേദഗതിയോടുകൂടി ഞാൻ ഇതിനെ പിന്താങ്ങുന്നു.

Dr. A. R. Menon.—Sir, I rise to make some observations upon this question. In my view all these arrangements are only some sort of arbitrary line of demarkation. It is impossible to show absolute fairness to all of them. For it is clearly stated that if a person after service dies just after six months he is not entitled to any further gratuity. The difficulty arises because the whole conception of pension is based on wrong lines. Why are the officers given pension ? The pension is given for the services rendered by them during the healthy period of their service so that in their old age something may be provided for. It so happens that the usefulness of the pension and the money comes in more forcibly when the person himself dies leaving widows and children. The unfortunate part of the pension arrangement is that the time when money is absolutely essential it is the very same time that they are deprived of it. The only way of coming to an understanding on this subject, and it has been pressed in the Special Finance Committee and even knowing fully well that the State will have to bear additional burden the conjoint wisdom of the official members on the Committee opposed in unison without realising properly the implications favourable to them, is the Provident Fund Scheme as is practised in the Railway System. A man who has worked for 30 years in any department on the same pay has a right to get the same advantage from the State. You have no business to gamble upon human lives. There are pensioners who have lived for 37 years after receiving the pension and there are people who have died within two months after receiving it. Pension is granted for the service rendered to the State and all have the right to expect the same remuneration. The misfortune is such that one person goes even without getting what is due to him because he lives only, say, for 10 years while the other person lives for 25 or 30 years and gets more than what is due to him. The only

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

way this inequality can be done away with is to have a system which is applicable to all cases. This way of arbitrarily deciding to pay Rs. 750 or Rs. 400 or even Rs. 1,000 is, as I said, purely an arbitrary line of demarcation. The only way this could be rectified is by having a system wherein a portion may be taken from the pay of the officer and an equal portion put in by the State. And as soon as the officer either retires or has the misfortune to pass away before the period then the whole lump sum may be given to his family. That is the only logical method of compensating for the service rendered. What they are getting by way of pension is only a compensation for the service rendered to the State. Whether they live for 25 years after retirement or not is not the concern of the Government. They are entitled to the same amount of money. You are now gambling upon human life. These are inequalities existing now. Whatever the lines of demarcation there is a grievance now. But I do not see the reason why all officers should not be treated alike and why there should be a distinction of officers drawing Rs. 250 or Rs. 400. I am not opposing the measure. But this is a proper solution of the troublesome problem. It is to resort to some sort of arrangement which will stand on equity and fairness.

Mr. C. A. Ouseph.—Sir, I also support the motion. Though I cannot fully support all that is contained in the resolution, it is only a measure or recommendation to the Government to go into the details hereafter. The reason for giving pensions is what is contained in the old story I happened to learn in the Arnold Readers—the Horse and the King. A man had a very old horse. It had served him very well when it was strong but the man was a little cruel and when the horse grew old and could not drag him any more he left it and he did not give anything to it. The King's way of getting grievances redressed was by hanging a bell somewhere and tying a rope to it. The horse got nothing to eat and bit the rope and the bell rang and it was found that the horse was starving and was uncared for. The man was called for and he was asked to take care of the horse.

Now all the Government servants are like this horse and all the Government servants have to work hard for well nigh 30 years. The principle underlying these pension rules is that they should not be destitute even if they were in the unfortunate position of not having earned anything in the past. That is the principle. But that principle is violated when they put a proportion in the pension according to the salary that officers get. The lower the pay of the man the greater is the need when he is in old age, and poorer the pay, higher must be the pension and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

higher the pay, smaller must be the pension. (*Hear, hear*). If a man has the good fortune to be in service till 60 or 65 as Diwan under extensions he will be able to get a pension of Rs. 750. That is mis-placed charity. That is no pension at all. The principle underlying pension is that he must be provided for and he should not be destitute, even if he has been careless and has been squandering money and has not been able to earn a single pie. But what do we see now? Now suppose a man gets Rs. 1,000 as salary as our Chief Judge. He earns a good lot. Though he has earned a good lot the moment he goes out he gets Rs. 500 whereas the poor peon who gets only Rs. 7 has no pension at all.

Dr. A. R. Menon.—But they have revised it.

Mr. C. A. Ouseph.—But even then they will get only Rs. 3½. What is the proportion? Are we living in a society which has no conception of charity and living? All these pension rules must be revised and the higher the salary, the proportion of the pension must be lowered. (*Hear, hear.*)

Then there is another point also which has to be taken into consideration, another factor of violating the principle underlying the pension. The pension is intended to be given only when they are useless for work. What is the case with some of our men? For example, please take our Chief Court. Some of the Judges of the Chief Court who have retired have come down to rub shoulders with the juniors at the Bar. It is not a very dignified state. In several countries practising at the Bar is not allowed after retirement.

Deputy President.—The resolution is about gratuity. This does not come under the resolution.

Mr. C. A. Ouseph.—We are considering about pension and gratuity. I am only saying that if practising is allowed there is no necessity for a pension. Now there are three or four judges of our Chief Court who are practising as vakils. Where is the necessity to provide for them? The underlying principle of pension is only that we must provide for them if they do not go for any work. If these people are able to do work even after their retirement, there is no necessity for granting a pension to them. All these things must be kept in view when the Government makes rules regarding pension.

Deputy President.—But the resolution is not about pension.

Mr. C. A. Ouseph.—Pension and gratuity all go together. Sir, every rupee is worth 16 annas whether it is gratuity or pension.

Deputy President.—Well, I must draw the attention of the Hon'ble Member that as far as the resolution is concerned

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

he must stick up to it. The resolution is about gratuity and not pension.

Mr. C. A. Ouseph.—I have nothing more to say.

Mr. P. V. Subramania Ayyar.—Sir, I thought that the resolution would not be moved at all when the mover had already seen how the subject of the resolution has been disposed of by the Government, as evinced from my speech introducing the budget. The serious objection which the mover takes is that while the rules are the same here and elsewhere generally, in certain respects they are different here to the prejudice of the Government servants. I have already made it clear in the speech itself—"We hope that the scheme, though it may not be so liberal as in the sister States, will go a long way to mitigate the miseries of the destitute families of our officers who die in service". Our State can afford at present to do only so much. I do not therefore wish to dilate upon that matter any more. The Hon'ble Members were speaking of the necessity of salary cut so very vehemently and the question of further concession in the matter at issue cannot be seriously thought of.

With regard to the fixation of rates:—One month's pay is what is prevailing elsewhere. We have fixed it at three-fourths of a month's pay and the limit up to which it can be granted in individual cases is fixed at Rs. 1,000, while it is higher elsewhere. Thus an officer on Rs. 400 dying in harness will get only two and a half month's salary in lieu of 25 month's salary which a lower grade officer on Rs. 40 will get. Thus an officer who dies after 25 years of service on a pay of Rs. 40 will be getting a little less than Rs. 1,000 while an officer on Rs. 400 dying after the same service will get only two and a half month's salary. There is thus a very great advantage to a lower grade officer compared to a higher grade officer. Higher grade officers stand to be scarcely benefitted by this arrangement. That is all I have to say and the Hon'ble Mover of the resolution has not been more definite on the subject with which he has moved it.

Mr. George Chakyamuri.—What is the Government position? Are they opposing it?

Mr. P. V. Subramania Ayyar.—I do not oppose it. The resolution seems to require to restrict the concession to officers getting a pay up to Rs. 250. But the concession has been extended by Government up to Rs. 400 with very little advantage to those on higher scales.

Mr. T. K. Nayar.—There is difference in pay. Only three-fourths of the month's pay is given and there is also a time limit of six months.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഞാൻ പറഞ്ഞ വിഷയത്തിനു് ഇവിടെ പറഞ്ഞ മറുപടി ശരിയാണെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ഉദ്ദേശം ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളക്കാർക്കു് ഗുണം കിട്ടണമെന്നുള്ളതാണു്. പെൻഷൻ വാങ്ങിയ മാസത്തിനകം മരിച്ചാലേ ഗ്രാറ്റുവിറ്റിയുള്ളു എന്നു പറയുന്നു. അതായതു് ൨൫ കൊല്ലം ഗവമ്മെണ്ടിനെ സേവിച്ചു പെൻഷൻപറ്റി പിരിഞ്ഞു വ൪ഷികശമ്പളമുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പെൻഷൻപറ്റിയ മാസം കഴിഞ്ഞു മരിക്കുന്നതായാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ഗ്രാറ്റുവിറ്റി കിട്ടുകയില്ല. അതായതു് ൬,൦൦൦ ഉറുപ്പിക ഗ്രാറ്റുവിറ്റി കിട്ടാനർഹനായ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കുടുംബത്തിലേക്കു് ൨൫൦ ഉറുപ്പിക മാത്രമേ കിട്ടുകയുള്ളു.

Mr. P. V. Subramania Ayyar.—The matter will be considered. I think the mover has approved of the general lines of the scheme. So long as that is so and so long as there is paucity of funds at the hands of the Government I don't think the mover will press his motion. With regard to Provident Fund which the Hon'ble Member for Cheruviruthi was stressing so much, I should like to point out that it is a very grave question for consideration. It has been engaging the attention of the Government of India for five long years or more and they have not yet decided the question. It is a serious question and involves a very large amount of expenditure from the Government Ex-chequer.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ആറാം മാസത്തിൽ മരിച്ചില്ല; ഏഴാം മാസത്തിൽ മരിച്ചു; അല്ലെങ്കിൽ വാങ്ങിച്ചു പോകുന്ന പോക്കിനു് മരിച്ചു എന്നു വരികയില്ലെ. അതാണു് എന്റെ റസല്യൂഷനിൽ കാലവും മറവും വയ്ക്കാത്തകാരണം. അർഹിക്കുന്ന ഗ്രാറ്റുവിറ്റി സംഖ്യ മുഴുവൻ പെൻഷനായി വാങ്ങിക്കഴിയുന്നതിനു് ഒരു ദിവസം മുമ്പാണു് മരിക്കുന്നതെങ്കിൽ കൂടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു് ബാക്കിയുള്ളതു് കൂടിയും കിട്ടുമാറാകണം. പെൻഷൻ എത്രയുണ്ടോ അതു് കഴിച്ചു ബാക്കി സംഖ്യ കൊടുക്കുക. ആ സംഖ്യ മുഴുവൻ കൊടുത്തുതീർന്നാൽ പിന്നെ കൊടുക്കുകയും വേണ്ട. ൫൦൦ രൂപാക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനു് ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യാം. ഒരു മാസത്തെ സംഗതിയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രിൻസിപ്പിൾ വേണം. മറ്റു ഗവമ്മെണ്ടുകൾ ഒരു മാസമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതിനു് ന്യായങ്ങളുണ്ടു്. ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നു് മരിച്ച ആളുകളുടെ കുടുംബക്കാരുടെ കാര്യമെല്ലാം ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നവരാണു് നോക്കേണ്ടതു്. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു 'കട്ട്' വന്നാൽ സങ്കടമില്ല. മരിച്ച ആളുകളുടെ കുടുംബത്തിലേയ്ക്കു് ബാക്കി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യാതൊരു സംഖ്യയും കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇതിൽ ദയവായിട്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു് ഒന്നുകൂടി പുനരാലോചന ചെയ്യാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ഇതു് പ്രസ്സുചെയ്യുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ പ്രസ്സുചെയ്യാമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

Deputy President.—Do you press the motion?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഗവമ്മെണ്ടു് ഒന്നുകൂടി ദയവായി ആലോചിയ്ക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസ്സു ചെയ്യുന്നില്ല.

Mr. P. V. Subramania Ayyar.—The question has almost been decided and is capable of reconsideration hereafter also.

Mr. T. K. Nayar.—I press the motion to a division. Let it be another inducement to the Governments' reconsideration.

Resolution put and carried.

Resolutions Nos. 3—6.

As the Member was absent the following resolution was considered withdrawn.

Mr. A. Eachara Menon.—That this Council recommends to the Government that Government officers occupying Sirkar buildings for their habitation should pay either one-tenth of their pay or sixty rupees per mensem whichever is the lowest.

As the following motions were not moved they were also considered withdrawn.

Mr. George Chakyamuri.—This Council recommends to the Government that the buildings now occupied by the Chief Medical and Sanitary Officer be converted into a first class Travellers' Bungalow with space reserved for the Members of the Legislative Council during the time when the Council is in sessions.

Mr. K. Ayyappan.—This Council recommends to the Government to introduce a Settlement Bill in the Council before they begin the next Land Revenue Settlement.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—This Council recommends to the Government that vaccination be made compulsory in the State.

7. Liquors in State entertainments.

Mr. K. Ayyappan.—*This Council recommends to the Government that, in view of the declared goal of their Excise policy being complete prohibition, they may make it a rule not to serve liquors in any State entertainment.*

ഈ റസല്യൂഷൻ അവതരിപ്പിക്കേണമെന്നു ഞാൻ ആദ്യം വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷേ ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു ചില കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഇന്നലെകിട്ടിയതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ഇതവതരിപ്പിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഗവമ്മെണ്ടു് നടത്തുന്ന വിരുന്നുകളിൽ മദ്യം വിളമ്പാതിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു് പറഞ്ഞതിനുള്ള ഒരൊറക്കാരണം വിരുന്നുകാരായി വരുന്നവരുടെ ഹിതമനുസരിച്ചു് നാം പെരുമാറുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly